

дих майка пъмашь, а то каква-то има. *P.* 27. Але мащиха не е съща майка. *ib.* 2. Останъ Ненчо сираче Без баща Ненчо без майка, Че нема нигдѣ никого Кой на ум да го научи. *D.* 26, 1—4. „Кахпек едентъ царна Арапина! Една мене майка ме родила; Ясъ да фърлямъ, ти после ке фърлишъ“. *M.* 173. Той е отъ майкѫ дѣте. Сир. Добъръ е и юнакъ е. *Ч.* 231. Майно ле стара свекърво До сега ми си свекърва, От сега ми си майчица. *D.* 43, 33—35. „Калуgerици майчици“. *M.* 52.

Майки *Майке* въ смисътъ однако? Хъ! майки, хубаво было въ Габрово, та като е было толко хубаво, защо не е седѣль и той тамъ. *Zk.* 63. Той е далечъ, далечъ, майки, отговаряше убытата майка. *ib.* 73.

Майкинъ пр. материинскій: „Що сеть онѣ, брате, майкини гласеви?“ *M.* 229. (ср. майка).

Маймаръ* (*m̄mar s. a. Architec*) с. ж. архитекторъ: Божя майка отговаря: Скоро и бѣржи два златаря, два маймаря, Да си исковатъ златна ракла, Да заключимъ свѣти Илия. *Блъсковъ. Здравецъ.* 43.

Маймұна* (*maitouin, s. t. Singe*) с. ж. обезъяна. **Маймұнче** ум. **Маймұнка** ум. обезъянка: Африканскиятъ негръ (арапинъ) има голѣмо сходство съ маймуната. *Z.* 4. Іапонци-тѣ подражаватъ като маймуни Европейци-тѣ. *L. D.* 1876 р. 32. Радкиле, либе ти мое, Яли каква си мънинка, Мънинка кату маймунка, Тънинка кату пръчица, Черна кату Циганка“. *Ч.* 263. Маймұна е. Казвать за хитри-те люде. *Kn.* 76.

Маймунджий* (*maitoundji, subst. t. conducteur de Singes*) с. м. хитрецъ.

Маймұнски пр. обезъяній, обезъяниный, обезъянскій: Смѣхътъ не треба да бъде приличенъ на маймунскійтъ. *Э. Г.* 12.

Маймұнство с. с. обезъянство, подражаніе, проказы. *Бол.*

Майно зв. п. въ обращеніи къ матери (особенно въ пѣсняхъ): Майно ле, стара свекърво. *D.* 43, 33.

Майски пр. майскій: Майска китка. Като майска ружа слѣдъ дѣжда.

Майстория с. ж. мастерство, умѣнье, искусство: Това ся выка майсторія, кога хайдутинъ отъ хайдутинъ краде! *Ч.* 231. Майсторія ко-зы насе, петь закара, три докара — Майсторъ Гуѣ! отъ три букы двѣ времена и едно-то нададено. *Ч.* 182. Каква е тая сила и колко чудна майсто-рія е тая измыслія, что измѣдрилъ чловѣческий умъ! *L. D.* 1873 р. 165.

Майсторски 1) пр. мастерской, искусствый: Видвали сте май-сторски-ты ниты на пчелы-ты. *L. D.* 1873 р. 170. 2) нарѣчие мастер-ки, искусно: Това е майсторски напрѣвено.

Майсторосвамъ ил. дл. мастерю, дѣлаю: Стихотворенията съ-стествено принадлежаштъ на г. Войниковъ той, каквото и да казва, не може никакъ да майсторосва. *Пс.* 9—10 р. 183.